

V opekarni v Rogoznici je ustavil konje pred skladovalnico opeke ter odšel. Nenadoma se je opeka porušila, konja sta se splašala ter zdivjala v neko jamo, kjer sta obležala s polomljenim vozom. Oba konja sta poginila.

Zamenjajte še pravočasno stari drobiž po 0.50, 2.— in 10.— dinarjev! Stari 2 dinarski in 50 parski drobiž zgubi lastnost plačilnega sredstva dne 16. februarja 1941, 10 dinarski pa 28. februarja 1941. Zato naj vsak imetnik takih novcev pregleda svoje shrambe (tudi razne hranilnice) in predloži tak drobiž do omenjenega dne na blagajni davčne uprave, pošte, Narodne banke, Državne hipotekarne banke ali Poštne hranilnice, ki mu izplačajo polno (imensko) vrednost. Po preteku zadnjega dne ohrani kovanec le še svojo nizko kovinsko vrednost. Od vsega starega drobiža ostane le še 25 parski drobiž nekaj časa plačilno sredstvo.

Inseriral bi, pa ne vem kako! — Naredite tako: napišite besedilo in preštejte besede, prištejte še en dinar za davek na oglas, v kuvertu dajte znamk za to vsoto in pošljite z besedilom na: Upravo »Slov. gospodarja«, Maribor, Koroška cesta 5.

Vinarska podružnica v Mariboru bo imela svoj redni občni zbor dne 16. februarja t. l. na Banoinski vinarski in sadjarski šoli v Mariboru ob 9. uri dopoldne. Vsak vinogradnik se naj tega občnega zbora udeleži, ker bo po občnem zboru predavanje, ozir. tolmačenje veljavnega viničarskega reda. Uredbo o viničarskem redu bo tolmačil zastopnik Kralj. banske uprave v Ljubljani.

Požari

V Meži je upepelil ogenj po nesrečnem naključju posestniku Francu Casu 30.000 din vredni kozolec.

Domačini na konjih v Libiji

Pošten grešnik. Na črni tabli v vseučilišni veži je visel listek s sledečo vsebino: »Tisti, ki je v četrtek dopoldne pomotoma odnesel iz zbornične dvorane dežnik z upognjenim črnim držajem, naj ga blagovoli pustiti pri slugi.« Naslednjega dne je bilo napisano na listku pod tem: »Mogoče konec tedna, vreme se noče zboljšati.«

Orjaška drevesa. Prva orjaška drevesa je odkril leta 1850. raziskovalec Loob v zapadni Kaliforniji (Amerika) v pogorju Sierre Nevada. V tako zvanem Mamutovem gaju je našel okrog 90 velikanskih iglavcev, ki jim pravijo domačini sekvoje. Pozneje so odkrili sekvoje tudi drugod. Zdaj so po vseh Zedinjenih državah zaščitene kot ena največjih na-

»Saj mi ni nič storil, da bi mu ne smela odgovoriti, če me nagovori, in če me pozdravi, mu bom vendar smela odzdraviti.«

»A tako!« se je stari spet razburil. »Torej hočeš svojo ljubezen še naprej plesti?«

»Kdo pa se vam je napletel o kaki ljubezni? Povejte mi ga!«

»Ti ni treba vedeti, kdo je bil. Dovolj je, če ga jaz vem.«

»Potem vam rečem, da ste se dali lažnivcu premotiti. Jaz bi takega hudobnega jezika še poslušati ne hotela. Pa se tudi nimam kaj zagovarjati.«

Hotela je oditi.

»Počakaj še!« se je zadr. »Nikomur ne verjamem — tebi ne, onemu tudi ne. Pa nekaj si zapomni! Zdaj bom sam gledal in te ne bom izpustil iz oči. Če bom kaj narobe videl, je konec med nama!«

Vrgla je glavo nazaj in je užaljeno odšla.

Nekoliko pomirjen in vendar nezadovoljen je ostal stari sam. Saj se je bil pri kregu večkrat zaletel in ni svojega dostojanstva obvaroval; hočeš nočeš si je moral priznati, da ga je hči premagala... Ah kaj! Prav je, da jo je skregal. Otroci morajo vedeti, kdo je gospodar pri hiši.

Teden dni potem je Judeža slučajno zaneslo mimo Nadvornika. Šel je počasi za plotom po cesti in se je oziral k mogočni hiši. Tam, kjer pride pot od hiše na cesto,

Pretkani tatovi. Iz Šmartna pri Slovenj Gradcu poročajo: Te dni so neznani pretkani tatovi posetili našo vas. Pri Kacu v Šmartnem so se splazili skozi okno v pisarno in odnesli, kar se je v naglici našlo. Uslužbencu v pisarni so ukradli dva para lepih gozdercev, rokavice, 1 lonec fižola ter kovček. Izginili so z uzmoviči tudi računi in druge listine. Iztaknili so tudi ključ od avtogaraže in se hoteli nobel odpeljati z avtom, a očividno niso znali ravnati z njim. Odtod so šli plena iskat na vas, kjer so se lotili Radšlove trgovine. Vlomili so vanjo in odnesli 20 komadov srajc, veliko rjavega platna, lepo žepno uro, 5 kg prave kave, odpeljali so moško kolo, odnesli lepe nove zavese in okrog 1500 din gotovine. Pri tem niso delali nikakega šuma in ropota, tako da so domači zjutraj začudeni komaj mogli verjeti toliki izgubi. Mimogrede so se oglašili še v župnišču in odnesli iz kuhinje okrog 100 din.

Hudo posledice nočnega napada. V St. Lovrencu na Pohorju so pričakali pred gostilno 4 vinjeni moški v starosti od 30—40 let 27 letnega posestnika Feliksa Podlesnika s Kumena, kateri je znan po izredni telesni moči. Napadalec so navallili nanj z noži in so pri tem zabodli skozi hrbet v pljuča celo svojega tovariša Henrika Črešnjarja. Podlesnik je dobil 6 ran, od katerih so 4 življenjsko nevarne. V noči napadnega bi bili napadalec obdelali do smrti, da ga ni rešil na pomoč pribrzeli orožnik. Hudo obklane-ga Podlesnika in njegovega napadalca so spravili v mariborsko bolnišnico, ostale tri napadalce pa so orožniki zaprli.

Izsledena in prijeta ponarejevalska družba. Pred mariborskim okrožnim sodiščem bo dajala 18. in 19. t. m. odgovor radi potvarjanja in razpečavanja 500 dinarskih bankovcev obsežna družba. Obtoženih je 28 oseb. Ni še sodno zaključena ta zadeva, že so razkrili orožniki v Slov. Bistrici novo ponarejevalsko družbo. Aretirane so bile 4 osebe. Preiskava je ugotovila, da so bili prijeti v posesti materiala za ponarejanje denarja in je bilo nekaj 500 dinarskih bankovcev napol izgotovljenih. Iz Selnice ob Dravi se je lanski september preselili v Slov. Bistrico 46 letni brezposelni mlinar Franc Mernik s svojo 50 letno ženo Marijo. Oba sta brez pravega dela dobro živela in bila v prijateljstvu s Francem Napa-

Kadar kupujete

ASPIRIN

tablete, ne pozabite pogledati, da li vsak zavitek in vsaka posamezna tableta nosi „Bayer“-jev križ, ki ga mora imeti. Ni namreč Aspirina brez „Bayer“-jevega križa.

Opomba: red. pos. št. 1000-1000-1000

stom, gostilničarjem na južnem slovenjebistriškem kolodvoru. Po opazovanju omenjenih so napravili orožniki preiskavo pri Merniku. Odkrili so pripomočke za potvarjanje bankovcev in 2 napol izdelani potvorbi. Aretirali so Franca Mernika, njegovo ženo, Franca Napasta in Mernikovega brata Ludvika, ki je žagar v Slov. Bistrici. Izpoved že zaslišanih prič kaže, da bo najnovejša ponarejevalska zadeva zavzela večji obseg.

Ker so mu branili stopiti v zakon, je ubil strižbo, povsod drugod, tudi v Prekmurju običajno, da se mladina ob pustnem času ženi. S tem je nameraval stopiti v zakon tudi Z. I. Ker pa pri sorodnikih ni dobil potrebne pristanka, je že dalje časa snoval grozno maščevanje, ki ga je tudi izvršil ob nekem prepiru s 52 letnim posestnikom Pucko Stefanom, katerega je s kolom tako močno udaril, da mu je preklal lobanjo in so mu izstopili možgani. Ko se je storilec zavedel, kaj je storil in je videl svojo nezvestno žrtev, je hitro sedel na kolo ter se odpeljal po zdravniku in obenem tudi po duhovnika, da bi mu podelil poslednje zakramente. Zdravniška pomoč pa Pucku ni mogla več rešiti življenja in tako se je za vselej poslovil iz te solzne doline. Ker je bil pokojnik znana in priljubljena osebnost, je ta strašen zločin zbudil daleč naokrog silno ogorčenje. Storilec se je sam javil orožnikom ter svoje dejanje skesano priznal.

je nenadoma naletel na Petra, nadvorskega sina, ki je polagal kamenit prag pri vhodu. Peter je Judeža že prej videl in ga je opazoval; prepričan je bil, da je prišel nalašč mimo Nadvornika, da bi ujel kje Julko. Zato se ga je ko jeznost lotil:

»Lump, kaj pa vohaš tu okoli? Kaj si zgubil tu?«

Judežu je šinila kri v glavo, stisnil je pesti, vendar se je premagal in je rekel precej mirno:

»Tu je javna pot, vsak ima pravico po njej iti.«

»Da, da, pa glej, da prideš hitreje mimo!« se je Peter usajal. »Nikar ne misli, da boš tod za mojo sestro lazil. Tak potepuh še gledati ne sme za Nadvorsko, veš. Julka hoče mir pred teboj, norce si dela, studiš se ji. Napravljaj se svetega, kakor hočeš, si in ostaneš potepuh.«

Judež je zahropel in zarigal ko žival. Strah ga je imel Petra in je grozeče obstal pred njim. Peter je zamahnil z zidarskim kladivom, ki ga je imel pri delu; tedaj pa ga je Judež zgrabil za roko in mu jo tako močno stisnil, da je zatulil od bolečine in izpustil kladivo. Obenem ga je prijel za vrat in ga je jel dušiti, da je Peter začel že hropsti. Potem ga je naglo izpustil, brcnil in sopihajoč dejal:

»Ti si mi preslinav, krota nemarna, drugače bi te bil zažulil.«

Pobral je kladivo, ga zagnal daleč dol po polju in naglo odšel. V notranjščini mu je strašno vrelo... Kaj

»Poštena tat. Pred dnevi se je neznani dolgo-prstneč oglasil pri posestniku Horvatu Stefanu v Gančanih v Prekmurju ter v odsotnosti domačih odprl stanovanje in iz omare odnesel 100 dinarjev. Zanimivo je pri tem to, da so v omari bili skupaj 4 stotaki, a tatil je odnesel le enega, kar je vsekakor bila precejšnja obzirnost.

Mlad volovski tat. Lani ol'ra je bil ukraden iz hleva posestniku Stefanu Rozmanu v Vižmarjih pri St. Vidu pri Ljubljani 600 kg težki ter 7000 din vreden vol. Tatu niso mogli izslediti. Pred kratkim je izginil iz hleva posestnika Vinca Balantiča iz Most pri Kamniku 6500 din vreden vol. Oba vola sta bila prodana v Ljubljano mesarjema. Zadnjega vola je prodal po smešno nizki ceni 5.50 din za 1 kg večkrat kaznovani 20 letni Ivan Ježek, doma iz Hrastja pri D. Marji v Polju. Prijeti je priznal obe tatvine. Ker sta našla orožnika pri njem še dva potna lista, je izpovedal, da je imel namen ukrasti še dva vola, kar so mu pa preprečili ponoči fantje na vasi.

Po svetu

Preosnova francoske vlade. Maršal Petain je sprejel ostavko zunanjega ministra Flandina. Za zunanjega ministra je bil imenovan

admiral Darlan, ki bo zavzemal obenem položaj podpredsednika vlade in bo poleg zunanjega ministrstva vodil še tudi dalje ministrstvo vojne mornarice.

Rooseveltov zakon sprejet od parlamenta. Po 6 dnevni razpravi je bil Rooseveltov zakon o pomoči Amerike demokratičnim državam sprejet v parlamentu z 260 glasovi proti 165. Sedaj je zakon predložen senatu in bo tamkaj razpravljano o tej zadevi bolj dolgotrajno.

Spreobrnitev, ki je vzbudila pozornost. Kakor se poroča iz Berlina, je prestopil v katoliško Cerkev znani protestantovski pastor Niemöller. Med svetovno vojno (1914—1918) je bil nemški mornariški oficir ter je proslavil svoje ime kot poveljnik podmornice. Po vojni si je izbral poklic protestantovskega duhovnika. Slovel je kot izvrsten pridigar. Med njegovimi poslušalci v Berlinu je bil tudi sedanji zunanji minister Nemčije Ribbentrop. Odločno se je boril proti tisti struji, ki je hotela vpeljati neko pogansko vero, ter neustrašeno branil krščansko protestantovsko veroizpoved. Sedaj je ta junaški iskalec in branilec resnice našel popolno krščansko resnico v katoliški Cerkvi.

Dogodek kakor v Lurdu

Ni se zgodil v Lurdu, marveč na Češkem. O njem so pisali ne samo listi, ki pripadajo krščanskemu svetovnemu naziranju, marveč tudi versko brezbižni, celo protiverski listi, gotovo vsi listi na Češkem. Pozorišče dogodka je Svata Hora (Sveta gora), najslavnejši romarski kraj Češke, ki leži blizu mesta Příbrama v zapadnem delu Češke. Na Svati Hori je zgrajena veličastna Marijina cerkev s slovečim srebrnim oltarjem. V tej cerkvi je 9. junija 1940 nenadoma ozdravela neozdravljivo bolna Marija Milotova iz Upice. Po svojem poklicu je Marija Milotova bila delavka, ki je bila pri neki nezgodi v tovarni 29. septembra 1937 težko poškodovana na kolenu.

Od takrat je začel njen križev pot, ki jo je vodil od bolnišnice do bolnišnice, od zdravnika do zdravnika. Zdravniki so jo preiskovali ter jo skušali ozdraviti z vsemi sredstvi, ki jih nudi moderna zdravniška veda. Toda vse zaman. Nazadnje je bila bolnica odpuščena iz bolnišnice z zdravniškim spricvalom, da je neozdravljivo bolna. Noga ji je ohromela, neobčutljiva za zimo in vročino, pa tudi nesposobna za hojo. Marija Milotova je dobila protezo ter se je mogla ob bergljah in le s tujo pomočjo pomikati naprej.

V svoji globoki nesreči se je zatekla k Mariji, vneto in vztrajno jo proseč pomoči. Rada bi bila poromala v Lurdu, toda izbruh sedanje vojne je to preprečil. Posrečilo pa se ji je, da je dobila čudodelno vodo iz Lurda, katero je s pobožnim zaupanjem porabljala. Hkrati je v soboto, 1. junija, začela opravljati devetdnevno na čast Materi božji na Svati Hori. V soboto, 8. junija, se je dala prepeljati na Svato Horo. V nedeljo, 9. junija, je opravila sv. spoved, prejela sv. obhajilo ter z največjim zaupanjem molila pred glavnim oltarjem Mirijne cerkve. Naenkrat poleg nje nekaj zažvenketa. Ljudje pristopijo in poberejo kovinasto pero, ki je bilo padlo iz njene proteze. Hkrati začuti bolnica, da se začne po njeni povse hromi in mrtvi nogi zopet pretakati življenje. Iznenađena se prime za nogo, se nagloma dvigne ter začne brez bolečin hoditi. Hroma noga je postala v hipu normalna. Marija Milotova zopet hodi kakor pred nezgodo, ki jo je zadela 29. septembra 1937. Vrnila se je v tovarno, kjer si zopet kot delavka služi svoj kruh. Vest o tem dogodku se je nagloma razširila med ljudstvo, ki smatra to ozdravljenje kot čudež. Zdravniki so potrdili, da se ozdravljenje Marije Milotove ne da raztolmačiti z naravnimi sredstvi.

mu pomagajo vsi dobri sklepi, kaj vsa volja in delo in želja, biti pošten? Nikoli se ljudje ne bodo predelali, zaničevali ga bodo ko doslej. Še celo Julka, o kateri je mislil, da ga bo vsaj pravično sodila, ga ima za norca in mu ne verjame, da mu je resnica z novim, poštenim življenjem. Ali je mogoče, da je tako po vsem tem, kakor se mu je pokazala? Ne, tako zaničljivo ne govori o njem, to ni res. Toda od kod ve Peter, da sta z Julko kaj imela? Mu je le morala ona kaj povedati. Da, da, vsi Nadvorski si lahko roke podajo! Eden kakor drugi so, prevzetneži... Ali ne bi rajši opustil vseh svojih dobrih sklepov in se vrnil v staro življenje? Ali se ne bi maščeval nad Nadvorskimi in jim kaj na škodo napravil, da bi ga dolgo še pomnili? Ne, ne, tega ne bo storil. Odkar se je lotil poštenega dela, čuti neko skrito veselje s samim seboj. Naj ga tudi vsi ljudje zaničujejo, on pa hoče tako živeti, da se bo mogel sam spoštovati. Če se Julka tudi čisto odvrne od njega, on bo besedo držal; pokazati ji hoče, da je mož, živel bo tako, da ga bo morala spoštovati, tudi če bi ga ne hotela.

6.

Dobje je bila vasica na koncu podkrajške fare. V to vasico se je prikradla huda bolezen: črne koze. O božiču je prvi umrl zaradi njih, v nekaj tednih jih je umrlo še šest. Ljudi je postalo strah. Nihče si ni več upal v Dobje, nihče ni hotel pomagati, mriče so morali skoraj

naskrivaj pokopavati, razen domačih ni šel nihče za pogrebom.

V Podkraju so imeli grobarja, ki mu je bilo ime Martin. Bil mu je že čez sedemdeset let. Njegovo delo ni bilo le, da je moral mriče pokopati, tudi naparati jih je moral in v truglo položiti. Pri taki starosti zdajšnjega dela ni več zmogel. Kar čez noč je sporočil na občino, da ne more več. Kaj zdaj? Nihče se zdaj ni hotel grobarskega dela lotiti. Vprašali so tega, ponudili so onemu, ko se nobeden ni prijel, je župan dal oklicati, da dobi, kdor se za grobarja javi, tri tisoč dinarjev na mesec in še za vsak pogreb posebej. Pa tudi to ni pomagalo.

Tedaj se je zgodilo, da se je Judež pozno na večer vračal iz Reke, kjer je delal v lesu, proti domu. Iznenađena je čul, ko ga je nekdo zadaj poklical, in ko se je ozrl, je videl, da hiti Migeč za njim.

»Hoj, ti —!« je ta začel, ko je prisopil do njega, »daj, da se človek pomeni s teboj... Zakaj ne pobereš denarja, ko na cesti leži? Tri tisoč dinarjev na mesec in za vsak pogreb še posebej sto dinarjev — to ti je cel kapital. Tu zaslužiš v nekaj tednih več kakor z vsem svojim garunjem po leseh v letih.«

»Poberi ti denar, pojdi ti za grobarja!« mu je Judež ježno odgovoril.

»Jaz? Hehehe. Jaz nimam postave zato in močen tudi nisem. Ti pa si močen.«

(Dalje sledi)

Kratke tedenske novice

Pri Bengaziji je bil ujet fašistični general Ber-gonzoli, ki je ušel iz Bardije in se je povsod še pravočasno umaknil Angležem.

Angleško vojno brodovje je zadnje nedeljo zjutraj z vojnimi ladjami hudo bombardiralo največje italijansko vojno пристanišče Genovo. Istočasno so angleška letala bombardirala pristanišče Pizo in skladišča petroleja v glavnem oporišču italijanske mornarice v Livornu.

Hitlerjev namestnik Rudolf Hess je napovedal v svojem govoru 9. februarja vdor Nemcev v Anglijo in rekel, da je največji vojni stroj vseh časov popolnoma pripravljen in bo v kratkem zadal bogatastvu zmagoviti končni udarec.

Reginald Hoare, angleški poslanik v Bukarešti, je odpoklican. Anglija je prekinila diplomatske odnose z Romunijo.

Za vrhovnega guvernerja od Angležev zasedene italijanske Libije je imenovan general Wilson, ki bo uredil v tej pokrajini angleško upravo.

Iz Francije napovedujejo, da bo prišla v kratkem pojačena nemška podmorniška ofenziva proti angleškemu trgovinskemu brodovju.

Francoski admiral Darlan je bil tudi imenovan za naslednika maršala Petaina kot državnega poglavarja in predsednika vlade za primer, da bi maršal Petain ne mogel več vršiti svoje službe.

V Eritreji so začeli Angleži prodirati tudi s severa ob obali Rdečega morja. Angleške čete so zasedle Merso Petai in Karoro.

Vrhovni tajnik sovjetskega zunanjega ministrstva ali komisarijata Soboljev je prišel v posebnem poslanstvu v Sofijo. Njegov prihod spravljajo v zvezi radi negotovosti Bolgarije, ki koleba med nevtralnostjo in naslonitvijo na Nemčijo.

List italijanskega zunanjega ministra Ciana »Telegrafo« napoveduje, da snuje maršal Graziani pred mestom Tripolisom novo obrambno črto. Na pomoč bodo prišle nove čete iz Italije. Graziani bo branil to črto za vsako ceno.

Eritrejsko mesto Keren, katerega oblegajo Angleži, se imenuje »eritrejski Gibraltar«. Angleži so spravili za obstreljevanje kerenskih utrdb topove v višino 1000 in celo 2000 m.

Skozi Bengazi teče 1827 km dolga obalna cesta, katero so gradili Italijani komaj 2 leti.

Pri cestnih delih od Bengazija do Tripolisa je zaposlila Italija 500 tehnikov in 13.000 delavcev. Cestna dela so bila zelo naporna radi peščenih viharjev in pomanjkanja vode.

Japonci so bili poraženi od Kitajcev v veliki ofenzivi na južnem Kitajskem, kjer so izgubili 30.000 mrtvih in ranjenih.

Kdor oglasu e — napredu e!

ravnih znamenitosti. Debla teh iglavcev so stara do 1500 let in visoka do 90 metrov. V duplinah teh padlih velikanov lahko stoji konj z jezdecem. Pred 150 leti je vihar podrl celo sekvojo, ki je merila pri tleh 35 metrov. V votlini tega orjaškega debla se je lahko človek sprehajal in je nemoteno zapustil skozi odprtino. Drevo je bilo visoko 144 metrov, koža debela 58 cm in njegovo starost so cenili na 5000 let. V debla nekaterih velikih sekvoj so izsekali vrata, skozi katera lahko vozijo tudi vozovi. Orjaška drevesa so tudi avstralske evkalipte, visoke po 150 metrov. Ta drevesa rastejo tudi v močvirnatih krajih Francije, Italije in Španije. V petih do šestih letih dosežejo višino 20 metrov.